

**Liber Officialis Seu Agendorum Pastoralium S. Trevirensis
Ecclesiæ**

Johann Hugo <Trier, Erzbischof>

Mogvntiæ, 1688

De cooperatoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75322](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-75322)

Ad quod præstandum; Parochus diligenter notet. Primo ut ex mandato S. Trident. Synodi frequenter ex illis, quæ in Missa leguntur, aliquid exponat: atque inter cætera sanctissimi hujus sacrificii mysterium aliquod declareret: diebus præsertim Dominicis, & festis.

Quià verò maximè decet sacris & tremendis mysteriis præ solennes ritus, quibus eorum majestas ostenditur, cultum & munditiam externam adhibere, quò quantum est in nobis, sanctitati eorum consulatur, & populus fidelis magis ad sublimium rerum, quæ in eis occultatæ sunt, contemplationem erigatur cura diligens à Parocho adhibetur, ut in altaribus decenter ornata & mundata sint omnia: uti sunt linteæ, pallæ, calices, purificatoria, corporalia, vestes, urceoli, & quæcunque alia ad hujus sacrificii confectionem necessaria, quorum pleraque ut calices, patenas, purificatoria, corporalia ne tangi quidem licitum est (extra summam necessitatem) nisi à consecratis, à quibus etiam solis eluenda & mundanda sunt; Idque creberrime, ne quid minùs nitidum perspi ciatur. An enim non turpe est, & ingens peccatum, quem sindoni mundæ mortuum, secundum corpus impostrerunt Christum videlicet Dominum nostrum; jam vivum, & nunquam moriturum ea immunditiâ excipi, quæ ne in prophanis quidem deceat.

Hæc ferè sunt, quæ maximè à Pastore observari oportet, reliqua enim quæ in hac parte providenda esse videntur, ad hæc ipsa capita rediguntur, aut in informatione de Sacramentis inserta, & explicata sunt, ut in nullo magis enitendum Pastori, quam ne quid horum segniter, sed omnia insigniter præstet; Quo tandem, postquam laboribus pro Christi gloria, & animarum salute perfunctus, diem suum obierit, sit dignus, qui cum Christo principe Pastorum, fidelium servorum aut operariorum numero adscribatur supra multa constituendus.

DE COOPERATORIBUS IN CURA tis aliisque functionibus.

Attendat Pastor ut nullus Sacerdos sive sæcularis, sive regularis, etiam exemptus, ad ministracionem Sacramentorum & præcipue Confessionum audiendarum munus, aut prædicationem

De cooperatoribus in cura & functionib. 41

tionem verbi divini, in Ecclesia sua publicè sibi sumere audeat, nisi doctrinâ, moribus & vitâ probatus fuerit à Nobis, nostro Vicario in spiritualibus, aut officiali approbationem, aut benedictionem ad prædicandum obtinuisse fidem debitam fecerit: privilegiis contrariis quibuscunque & consuetudine etiam immemoriali non obstantibus.

Hanc constitutionem pastor in admissione concionatorum ideo diligenter observet, quod decreto magni Concilii Lateranensis, omnes qui prohibiti, vel non missi, præter authoritatem ab Apostolica Sede, vel Episcopo loci suscepimus, publicè vel privatim prædicationis officium usurpare præsumperint, excommunicationis vinculo innodari, & nisi quantocyùs resipuerint, alia competenti poenâ plecti jubeantur.

Non permittat pastor ulli vago, ignoto, peregrino sacerdoti, sive sœculari, sive regulari in sua Ecclesia parochiali aut filiali celebrare, aut alias actus sacros, seu functiones exercere, priusquam de ordinatione ritè adepta, deque vita, moribus, eruditione, & titulo fidem fecerit per ordinarii sui seu respectivè superiorum suorum litteras, aut publica instrumenta, nulloque Ecclesiastico impedimento se ab executione Ordinis arceri: & à nobis aut vices ad id gerentibus licentiam in scriptis habuerit.

Pastoris etiam munus est, ne sacrarum fundationum jura in sua Ecclesia intercidant: idcirco curabit, ne Altaristæ, aut Primarii quidquam, quod eorundem functioni incumbit, negligant.

INSTRUCTIO DE SY- NODALIBUS.

YNodales ita dicti ex Majorum nostrorum traditione quod in parochiali synodo ceu scabini Ecclesiarum parochialium, & post parochum sint præcipui, & fidelitatis juramento Ecclesiæ obstricti: quorum munus versatur tum circa externa temporalia bona ac Ecclesiæ jura, tum verò circa spiritualia, bonam nempe morum ac vitae disciplinam.